

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 35. Imperatoris Caroli VI. Epistola ad Russiæ Imperatricem hac super re.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII. „decrevimus, ac tam Nos ipsos, quam
 A.C. 1739 „eos, ad id quam efficacissime obliga-
 „mus, & obligatos ac adstrictos reddi-
 „mus, omni dolo & fraude postpositis
 „& semotis: harum testimonio literarum
 „rum manu Nostra subscriptarum &
 „sigilli Nostri Cæsarei appensione mun-
 „nitarum. Dabantur in Civitate No-
 „stra Viennensi &c. „

§. XXXV.

Imperatoris epistola ad Russiæ Imperatricem hac super re.

Die autem decima tertia Septembris
 Imperator præcipitis hujus tractatus
 seriem, tantique mali causam ad
 Russiæ Autocratricem perscripsit, datis
 ad eam hisce literis:

„Non sine acerbissimo animi dolore
 „præsentis literas ad Serenitatem Ve-
 „stram exaro. Longe minus nuntio
 „de expugnata Alba Græca aut clade
 „ab hoste accepta, quam eo, qui de
 „conclusis a Neupergio Comite indeco-
 „ris Præliminaribus Pacis conditioni-
 „bus diebus hisce ad me pervenit, fuisse
 „sem perculsus. Cum ob crebras, &
 „quam maxime intempestivas ad Ma-
 „gnum Vizirium missiones aliosque
 „quam plurimos errores, consilium ce-
 „pisssem, Comiti a Wallis omnem qua-
 „pa-

„pacem spectabat curam adimendi; Sæc. XVIII.
 „suasu, hortatu atque exemplo Sereni- A. C. 1739.
 „tatis vestræ eo fui permotus, ut ad
 „Christianissimi Regis apud Præfulgi-
 „dam Portam Oratorem, Concilia-
 „toris munus præclare obeuntem,
 „Marchesium de Villeneuve, Mom-
 „marsium interpretem ablegare consti-
 „tuerem. Necessarium una visum fue-
 „rat, sicuti & reapse erat, quemdam
 „ex majoris gradus Belliducibus in lo-
 „cum Comitis a Wallis, ut pacis ne-
 „gotium e propinquo curaret, subro-
 „gare: cui muneri Comes a Neuperg
 „ea quoque de causa aptissimus
 „habitus fuit, quod post Passaroviensis
 „Pacis Tractatum Commissarii pro di-
 „metiendis limitibus munere cum laude
 „fuerat defunctus. Ast exspectationi
 „meæ eventus nequaquam respondit.
 „Absque Meo præfectu & plane contra
 „mentem Meam inconsiderate is se ad
 „inimica castra contulit, ne quidem
 „obsidibus prius pro sui securitate, uti
 „moris est, receptis. Nonnisi 23. Au-
 „gusti de tam singulari eventu reddi-
 „tus fui certior. Et quamvis præci-
 „pue, quæ eventum huncce comita-
 „bantur, circumstantiæ ab initio me
 „penitus laterent, partem tamen ma-
 „lorum ex tam infausto consilio proma-
 „nantium, præsaga mente jam tum fui

M m 4

„sub-

Sæc. XVIII. „subveritus. Auçta fuit hæc ipsa sol- „tu
 A. C. 1739. „licitudo Mea, cum nec ad Mea castra „q
 „pro exp'endo militari munere suo Neu- „&
 „pergius Comes rediret, nec per omne „ti
 „id tempus, quo in inimicis castris com- „p
 „moratus est, super iis, quæ ibidem „er
 „tractantur, vel minimum quicquam „tu
 „ad Me perscriberet facile inde collegi „er
 „eundem non tam hospitem aut Mini- „ta
 „strum, ea, qua necesse est, libertate „d
 „gaudentem, quam captivum referre „u
 „Ergo mota haud interposita, plenam „h
 „ei, quam prius concesseram, faculta- „r
 „tem ademi; addito una mandato ut „b
 „nisi captivus detineatur, inde proti- „v
 „nus discedat, quo tam inconsiderate „n
 „sefe contulit. Ast tanta festinatione „A
 „cuncta ab eodem acta sunt, ut inde „p
 „coræ, quas dixi, Præliminares Pacis „u
 „conditiones prius ab illo essent sub- „a
 „scriptæ, quam iussa hæcce Mea ad „si
 „eundem possent pervenire, atque in- „c
 „audito exemplo executioni harum „p
 „conditionum Me prorsus inscio, præ- „f
 „cipitantius daretur locus, quam com- „t
 „putata locorum intercapedine possibile „c
 „erat ut tenor illarum Mihi inno- „p
 „tesceret. „

„Talis est eventus iste, ut humano
 „consilio haud prævideri, minus præ-
 „caveri potuerit. Non possum non
 „palam improbare, quæcumque a Neu-
 „pergio

„pergio Comite acta sunt. Non tan- Sæc. XVIII,
 „tum enim concessam sibi facultatem A. C. 1739.
 „quam longissime est supergressus, sed
 „& in omnibus & singulis rerum capi-
 „tibus, nullo prorsus excepto contra
 „præscripta, mandata, quæ disertim
 „erant inhibita, Turcis præpropere ob-
 „tulit, atque indulfit. Non poterat
 „ergo de optimo maximo jure Meo,
 „tam indecoras & iniquas pacis con-
 „ditiones penitus rejiciendi, dubium
 „ullum subesse, neque Ego, an jure
 „hocce Meo uti vellem, ambiguus hæ-
 „rere poteram. Sed id ipsum sine du-
 „bio Turcæ reformidantes eo promo-
 „verunt sæpe fatum Neupergium Co-
 „mitem, ut arctiorem pro restituendis
 „Albæ Græcæ munimentis terminum
 „præfigeret, quam qui erat necessarius,
 „ut conclusorum Præliminarium notitia
 „ad Me perveniret. Quarta hujus men-
 „sis die initium tam infaustæ destru-
 „ctioni datum fuit, cum illam fuisse
 „promissam, Mihi nonnisi septimæ ve-
 „spere constaret. Exemplum haud ex-
 „tat, ante contrahentium Principum ra-
 „tificationem ea fuisse executioni data,
 „de quibus juxta præscriptam normam
 „fuerat conventum. Multo minus ergo
 „prævidere erat possibile, executioni
 „danda fore, quæ contra præscriptam
 „normam fuerunt indulta, antequam

M m 5

possi-

Sæc. XVII. „possibile esset, ut ad Me eorum, quæ
 A. C. 1739. „tractabantur, notitia perveniret.
 „ipsum tamen jamjam evenit, utut si-
 „milis eventus ne minimum quidem in
 „omnibus annalibus vestigium extat.
 „Subiatus ita fuit omnis & consilio &
 „medelæ modus, jam in eo eram, ut
 „inhiberem tam præproperam & fata-
 „lem executionem, cum ecce de dato
 „eidem initio decima hujus mensis die
 „edoceor. Nec deliberationi quidem
 „exin locus superfuit, atque tam im-
 „provida executione omne mihi ab il-
 „lis, quibus nonnisi obsequii gloria re-
 „licita est, arbitrium ademptum quam
 „maxime indolui. Sunt doloris Mei
 „testes, quicumque Me propius ex hoc
 „tempore adierunt. Et quamvis toto
 „vitæ Meæ decursu quamplurima si-
 „nistra fata fuerim expertus, parenta-
 „men ei, quam nunc sentio, afflictio-
 „nem nunquam sensi. Jure de aliqui-
 „bus ex iis, quorum erat, jussa Mea
 „exequi, conqueri potest Serenitas Ve-
 „stra, de me autem sane non. Utut
 „tota Imperii Ottomanici vis contra
 „Me esset versa, non ideo vel animum
 „despondi, vel ullam, quæ in com-
 „mune proficua videri poterat, curam
 „intermisi. Neque suo tempore deero
 „iis, quæ vindex justitia efflagitat. Uni-
 „cum tamen Mihi adhuc superest sola-
 „men,

„men, immensam ex concatenata tam
 „dirorum fatorum serie jacturam non-
 „nisi in Me redundare. Meorum culpa Sæc. XVIII.
 „integrum Mihi haud est, haud rati- A. C. 1739.
 „habere, quæ inscio, invito & disertim
 „prohibente promissa fuerunt. Nec
 „potest proinde integrum esse, semel
 „ratihabita haud exacte implere. Fi-
 „dem etiam infidelibus, quamdiu in
 „eadem perstant, religiosissime servare
 „necesse est. Ast prosperrimi victricium
 „serenitatis Vestræ armorum prope
 „Choczinum successus æquiores eos-
 „dem reddent, quam fuerunt hucus-
 „que. Nec dubito, quin pax inter Se-
 „renitatem Vestram & Præfulgitam
 „Portam eodem, quo Mecum, tem-
 „pore concludatur. Et quemadmodum
 „hæc præcipue Me cura angit, ita
 „nihil Mihi porro prius, vel antiquius
 „erit, quam ut perennet fœderis vin-
 „culum, quod Me Serenitati Vestræ
 „feliciter ligat, nullis eorum qui id
 „infractum cupiunt, artibus subver-
 „tendum. Primus omnium fateor
 „prægravi culpa tam Comitem a Wal-
 „lis, quam Comitem a Neuperg labo-
 „rare. Sed tempus omnium optime
 „Serenitatem Vestram edocebit, tum
 „quinam sint genuini Mei erga Eundem
 „sensus, tum Me ne in minimam qui-
 „dem culpæ hujus partem venire. Et
 „quod superest &c.”

§. XXXVI.